

325

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 18 sierpnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 9 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414, z 1950 r. Nr 20, poz. 170 i Nr 36, poz. 333 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192), art. 118 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350, Nr 94, poz. 422 i Nr 104, poz. 450 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 84), art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1990 r. Nr 36, poz. 206), art. 11 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135, z 1989 r. Nr 35, poz. 190, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i z 1991 r. Nr 104, poz. 450), art. 12 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146, z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i z 1991 r. Nr 110, poz. 474) i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i z 1991 r. Nr 110, poz. 474) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 10 kwietnia 1989 r. w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. Nr 23, poz. 125, z 1990 r. Nr 2, poz. 13 i z 1992 r. Nr 43, poz. 190) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osiągające dochody w kwocie równej lub wyższej od najniższej emerytury”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w razie przekroczenia granicy dochodu, jeżeli kwota tego przekroczenia jest niższa od przysługującego zasiłku rodzinnego, bez dodatkowej kwoty zwiększającej zasiłek rodzinny, jednakże pod warunkiem, że prawo do zasiłku rodzinnego przysługiwało za miesiąc poprzedzający”;

2) w § 8:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osiągającego dochody w kwocie równej lub wyższej od najniższej emerytury”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się w razie przekroczenia granicy dochodu o kwotę niższą od przysługującego w tym miesiącu kalendarzowym zasiłku rodzinnego, jednakże pod warunkiem, że prawo do zasiłku rodzinnego przysługiwało za miesiąc poprzedzający.”

§ 2. 1. Za okres od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia 1992 r. wypłaca się zasiłek rodzinny oraz pielęgnacyjny na dziecko osiągające dochody w kwocie niższej od najniższej emerytury i spełniające w tych miesiącach pozostałe warunki do otrzymywania zasiłku rodzinnego oraz pielęgnacyjnego.

2. W razie przekroczenia przez dziecko granicy dochodu, o którym mowa w ust. 1, zasiłek rodzinny na dziecko wypłaca się w wysokości pomniejszonej o kwotę tego przekroczenia, z zaokrągleniem do pełnego tysiąca w górę.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1992 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

326

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 18 sierpnia 1992 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia radców prawnych.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145 i z 1989 r. Nr 33, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Radcy prawnemu z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym, w tym również w postępowaniu przed sądem polubownym, przyznaje się wynagrodzenie w wyso-

kości 65% kosztów zastępstwa zasądzonych lub przyjętych w ugodzie sądowej.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się:

1) w sprawach z powództwa jednostki organizacyjnej zastępowanej przez radcę prawnego — połowę z pierw-

szej wyegzekwowanej od pozwanego kwoty, a druga połowę po wykonaniu orzeczenia lub zakończeniu postępowania egzekucyjnego,

- 2) w sprawach przeciwko jednostce organizacyjnej zastępowanej przez radcę prawnego — w całości po wyegzekwowaniu od dłużnika zasądzonych kosztów procesu.

§ 2. 1. Radcy prawnemu prowadzącemu proces sądowy ze stroną mającą siedzibę za granicą, w razie uzyskania wyniku korzystnego dla zastępowanej jednostki organizacyjnej, przyznaje się wynagrodzenie w wysokości 1,5% wartości roszczenia uzyskanego dla jednostki zastępowanej.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się po uzyskaniu zasądzonej należności przez zastępowaną jednostkę organizacyjną.

3. Jeżeli roszczenie zostało zasądzone lub przyjęte w ugodzie sądowej w walucie obcej, to wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się w złotych, po przeliczeniu według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.

§ 3. Wynagrodzenia z tytułu zastępstwa sądowego, o których mowa w § 1 i 2, wypłaca jednostka organizacyjna zastępowana przez radcę prawnego w terminie 14 dni od realizacji należności w myśl § 1 ust. 2 lub § 2 ust. 2.

§ 4. Jeżeli w tym samym postępowaniu sądowym bierze udział kilku radców prawnych, o podziale wynagrodzenia z tytułu zastępstwa sądowego decyduje radca prawny koordynujący obsługę prawną lub kierownik jednostki organizacyjnej, stosownie do wkładu pracy poszczególnych radców prawnych.

§ 5. 1. Radcy prawnemu koordynującemu obsługę prawną w jednostce organizacyjnej zatrudniającej co najmniej

dwóch radców prawnych przyznaje się dodatek w wysokości od 10 do 15% jego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wysokość dodatku ustala kierownik jednostki organizacyjnej w zależności od liczby zatrudnionych radców prawnych.

3. W razie zbiegu uprawnień do dodatku za koordynację i dodatku funkcyjnego z tytułu kierowania zespołem pracowników, radcy prawnemu koordynującemu obsługę prawną przyznaje się tylko jeden z tych dodatków — wyższy.

§ 6. Radcy prawnemu wykonującemu obsługę prawną jednostki organizacyjnej mającej siedzibę na terenie gminy, w której przewodniczącym zarządu jest wójt, przyznaje się dodatek w wysokości od 5 do 15% wynagrodzenia zasadniczego. Wysokość dodatku ustala kierownik jednostki organizacyjnej zatrudniającej radcę prawnego, biorąc pod uwagę warunki pracy oraz częstotliwość i koszt dojazdów radcy prawnego.

§ 7. 1. Wysokość oraz warunki przyznawania wynagrodzenia, o których mowa w § 1—3, stosuje się do wynagrodzeń zasądzonych w orzeczeniach sądowych lub przyjętych w ugodach sądowych po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

2. Do wynagrodzeń z tytułu zastępstwa sądowego w sprawach, w których orzeczenia zapadły przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 maja 1983 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia radców prawnych (Dz. U. Nr 32, poz. 154).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1992 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

327

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 sierpnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia oraz ustalenia siedzib i terytorialnego zakresu działania prokuratur wojewódzkich i rejonowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103, Nr 55, poz. 234, Nr 100, poz. 443 i Nr 113, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 lutego 1991 r. w sprawie utworzenia oraz ustalenia siedzib i terytorialnego zakresu działania prokuratur wojewódzkich i rejonowych (Dz. U. Nr 23, poz. 95, Nr 69, poz. 301 oraz z 1992 r. Nr 25, poz. 110) w § 2 ust. 45 otrzymuje brzmienie:

„45. W województwie wałbrzyskim:

- 1) Prokuraturę Rejonową w Bystrzycy Kłodzkiej dla gmin: Bystrzyca Kłodzka, Łądek-Zdrój, Międzylesie i Stronie Śląskie,

- 2) Prokuraturę Rejonową w Dzierżoniowie dla miast: Bielawa, Dzierżoniów, Pieszyce i Piława Górna oraz gmin: Dzierżoniów i Niemcza,
- 3) Prokuraturę Rejonową w Kłodzku dla miast: Duszniki-Zdrój, Kłodzko, Kudowa-Zdrój, Nowa Ruda i Polanica-Zdrój oraz gmin: Kłodzko, Lewin Kłodzki, Nowa Ruda, Radków i Szczytna,
- 4) Prokuraturę Rejonową w Świdnicy dla miast: Świdnica i Świebodzice oraz gmin: Dobromierz, Jaworzyna Śląska, Marcinowice, Strzegom, Świdnica i Żarów,
- 5) Prokuraturę Rejonową w Wałbrzychu dla miast: Boguszów-Gorce, Jedlina-Zdrój, Szczawno-Zdrój i Wałbrzych oraz gmin: Czarny Bór, Głuszyca, Mieroszów, Stare Bogaczowice i Walim,